

”Gröning” i aftenforestillingen

Nordwestdeutsche Rundschau, 3.2.1950

”Gröning” i aftenforestillingen

20 og søndag formiddag kl.10.30 præsenteret for dokumentarfilmen ”Gröning”, der blev optaget forrige år mellem den 15. august og 29. september, og efter Grönings egen skriftlige erklæring beretter ”autentisk” om hans helbredende metode.

Gröning siger selv: ”Måtte filmen gennem den saglige gengivelse af forløbende omkring mig, gribe forklarende ind, og berede vejen for det, jeg ved varmt hjerte og utrætteligt arbejde stræber efter: At hjælpe og helbrede mennesker!”

Moderen frygtede ham

Som fjerde barn af en murerformand, født den 30. maj 1905¹ i Danzig-Oliva, regnedes Bruno Gröning fra sin barndom for en særling. Hans far kunne ikke lide ham, og undgik ham. Moderen, en from katolik, mærkede godt nok det mærkelige i dette barn. Når syge fortalte hans mor, at de følte sig bedre tilpas, når drengen stod ved siden af deres seng, øgede denne mærkelige kendsgerning moderens frygt for sit eget barn.

I 1915 blev han så syg af dysenteri, at man allerede opgav den niårige. Under feberen blev han afmagret, led af en ligefrem panisk angst for sengen, og sov hellere på gulvet. Den udtærede unge krop kom sig alligevel, og det kan være, at den kolde nærhed af døden ikke var uden virkning på barnets sjæleliv. Han forlod tidligt skolen. Fra en handelslære gik han over til håndværk og blev tømrer. Som soldat oplevede Gröning den anden verdenskrig ved østfronten, og kom kort før krigens ophør i sovjetrussisk krigsfangenskab. Her formåede han at sætte sine medfanger i den største

¹ Bruno Gröning blev født i 1906

forbavselse, da det gentagne gange lykkedes ham at skaffe synlig lettelse til dem, der havde fået vattersot.

Den første "fjernhelbredelse"

Løsladt i efteråret 1945, gennemvandrede han blandt tusinder gennemgangslejren, og fulgte en kammerat, der boede et lille sted i Dillkredsen. Han slog sig lige netop igennem, og fik til sidst en "bolig" i Dillenburg, et usigeligt trøstesløst flygtningekvarter. Især bragte tiden efter valutareformen ham i en fortvivlet stilling. Men så begyndte hans vej til en uhyre popularitet. Gennem en bekendts formidling skete hans første "fjernhelbredelse", en præstation, der hører til hans uforklarlige "kraftfelts" fænomen. Fra Dillenburg angav han tid og dag, på hvilken en alvorligt syg neurasteniker ville blive fri for kramper, smerter og gener. Denne helsesøgende bor i Duisburg. Faktisk bekræftedes Grönings forudsigelse. Han kørte nu på familiens regning til Duisburg, for der at sikre helbredelsen og – mirakuløst at færdiggøre den.

Der i Ruhrområdet blev han anbefalet til andre syge. Hans skæbnemæssige opgave tog ham siden da fuldkommen fangen. Da det i marts 1949 lykkedes ham at helbrede den unge Dieter Hülsmann, som led af alvorlig muskelatrofi, optog drengens far, ingeniør Hülsmann fra Herford, ham i sit hus. Grönings stjerne var stået op.

Erklæring om Gröning

Dr. Casaretto (Krefeld), en førende specialist for medicinsk parapsykologi, har efter længere iagttagelse af Gröning afgivet en erklæring, i hvilken det hedder:

"Bruno Gröning råder over overordentligt stærkt udviklede, ubevidste sjælekræfter, hvorigennem han, efter virkningsprincippet for parapsyriske følelsesoverføring, får indflydelse på de syge. De syge mærker, uden at Gröning virker suggestivt eller hypnotisk ind på dem, fornemmelser som varme- og kuldestrømme, kriblende fornemmelse (i medicinen kendt som "paræstesier, strømlignende følelsesfænomener"). Gennem disse følelsesfænomener bliver der udløst fysiske forandringer ved forøget gennemblødning af organer og stigende celledrift. Denne nye, revolutionerende sjælebehandling, overgår ikke blot den hidtil kendte psykoterapeutiske metode, men er desuden i stand til at helbrede organiske sygdomme, som hidtil har trodset de indtil nu kendte medicinske behandlingsmetoder. Mange af de efter de nuværende behandlingsmetoder uhelbredeligt syge, har krav på denne chance."

Kilde:

Nordwestdeutsche Rundschau (Wilhelmshaven 1950), Ausgabe Oldenburg, 3. Februar, S. 6